Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26007
Copyright: Admont, Benediktinerstift

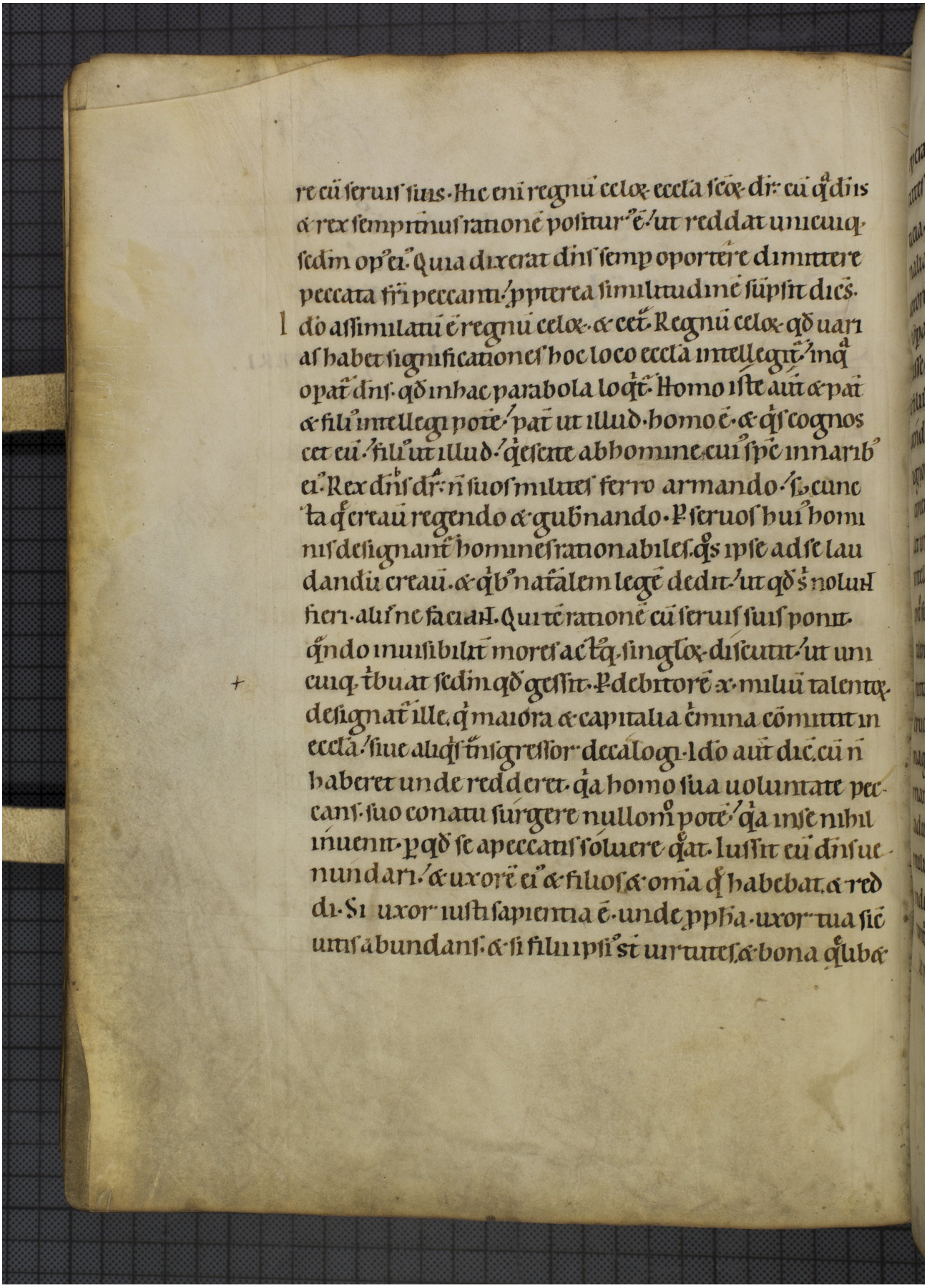

re cū seruis suis. Hic enī regnū celoꝝ eccl̄a scōꝝ dr̄: cū q̄ dn̄s
& rex sempiternus ratione positur ē. ut reddat unicuiq.
scd̄m op̄ ei. Quia dixerat dn̄s semp oportere dimittere
peccata fr̄i peccanti. ꝓpterea similitudinē sūpsit dic̄s.
Ido assimilatū ē regnū celoꝝ. & cet̄. Regnū celoꝝ qd uari
as habet significationes hoc loco eccl̄a intellegit̄. in q̄
opat̄ dn̄s. qd in hac parabola loq̄t̄. Homo iste aūt & pat̄
& filius intellegi potē. pat̄ ut illud. homo ē. & q̄s cognos
cet eū. filius ut illud. q̄ escite ab homine cuius spc̄ in narib̄
ei. Rex dn̄s dr̄: n̄ suos milites ferro armando. s. cunc
ta q̄ creaū regendo & gubnando. ꝑ seruos huius homi
nis designant̄ homines rationabiles. q̄s ipse ad se lau
dandū creaū. & q̄b̄ natalem legē dedit. ut qd s̄ nolunt
fieri. alius ne faciant. Qui tē ratione cū seruis suis ponit.
q̄ndo inuisibilit̄ mores actq̄ singloꝝ discutit. ut uni
cuiq. tribuat scd̄m qd gessit. ꝑ debitorē x. miliū talentoꝝ
designat̄ ille. q̄ maiora & capitalia crimina cōmittit in
eccl̄a. siue aliq̄s trāsgressor decalogi. Ido aūt dic̄. cū n̄
haberet unde redderet. q̄a homo sua uoluntate pec-
cans. suo conatu surgere nullom̄ potē. q̄a in se nihil
inuenit. ꝑ qd se a peccatis soluere q̄at. Iussit eū dn̄s ue-
nundari. & uxorē ei & filios & oīa q̄ habebat. & red
di. Si uxor iusti sapientia ē. unde ꝓpha. uxor tua sic
uitis abundans. & si filii ipsius st̄ uirtutes. & bona q̄lib &